

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4545/04
08.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Sektor za imovinsko-pravne poslove broj 463-02-00086/2004-07 od 27.9.2004. godine, u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 8.2.2006. godine, doneo je

PRESUDU

Tužba SE ODBIJA.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Opštinske uprave za imovinsko-pravne poslove opštine Leskovac broj 463-59/04-08 od 12.3.2004. godine kojim je odbijen kao neosnovan zahtev tužioca da mu se utvrdi pravo korišćenja na katastarskoj parceli broj 1960/94 KO Leskovac u površini od 220m².

Tužilac u blagovremeno podnetoj tužbi osporava zakonitost rešenja tuženog organa i svih zakonom propisanih razloga. Smatra da su i prvostepeni i drugostepeni organ pogrešno našli da on ne ispunjava uslove iz člana 84. Zakona o planiranju i izgradnji za utvrđivanje prava korišćenja na parceli koja je u pitanju, kao i da upravni organi pogrešno tumače članove 86. i članove 87. istog Zakona kojima je dato pravo organima uprave da ponište pravosnažno rešenje o dodeli zemljišta za izgradnju odnosno da donesu rešenja o prestanku prava korišćenja što je trebalo u ovom slučaju učiniti. Stoga predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući u svemu pri navodima iz osporenog rešenja, predložio je da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbi u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužilac dana 1.3.2004. godine podneo zahtev Opštinskoj upravi za imovinsko-pravne poslove opštine Leskovac za utvrđivanje prava korišćenja na katastarskoj parceli broj 1960/94 KO Leskovac zato što je tu parcelu prodao i želi da je prenese na kupca. Uz zahtev priložio je kopiju plana Republičkog geodetskog zavoda od 25.2.2002. godine, rešenje Društvenog fonda za građevinsko zemljište opštine Leskovac broj 2623/90 od 13.2.1991. godine kojim mu je dodeljeno ovo zemljište uz naknadu radi izgradnje porodične stambene zgrade i kopiju rešenja Odeljenja za komunalno-stambene, građevinske i inspekcije poslove opštine Leskovac broj 351-21/94-02 od 15.2.1994. godine, a kojim je odobrena tužiocu izgradnja stambene zgrade na katastarskoj parceli broj 1960/94 KO Leskovac sa napomenom da to rešenje prestaje da važi ako tužilac kao investitor ne otpočne sa radnjom objekta u roku od godinu dana od dana konačnosti tog rešenja. Prvostepeni organ odbio je zahtev tužioca da mu se utvrdi pravo korišćenja na toj parceli iz razloga što je našao da nisu ispunjeni uslovi iz člana 84. Zakona o planiranju i izgradnji, a i pozivajući se na odredbu člana 86. istog Zakona kojom je predviđeno da prestaje pravo korišćenja građevinskog zemljišta licu koje u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu tog zakona nije započelo i u daljem roku od godinu dana nije izvršilo izgradnju objekta.

Pravilno je prema nalaženju Vrhovnog suda Srbije osporenim rešenjem drugostepeni organ odbio žalbu tužioca izjavljenu na prvostepeno rešenje sa obrazloženjem da je tužiocu parcela broj 1960/94 KO Leskovac dodeljena po osnovu konkursa rešenjem na korišćenje početkom 1991. godine, a radi izgradnje porodične stambene zgrade koji je tužilac bio u obavezi da izgradi u roku od dve godine od dana pravosnažnosti tog rešenja. S obzirom da tužilac nije izgradio predviđeni objekat u roku propisanom rešenjem, ta parcela u smislu odredbi Zakona o planiranju i izgradnji smatra se neizgrađenim građevinskim zemljištem. Kako tužilac nije raniji sopstvenik, niti zakonski naslednik ranijeg sopstvenika, niti lice na koje je raniji sopstvenik preneo pravo korišćenja u skladu sa zakonom, pravilno je drugostepeni organ zaključio da nisu ispunjeni uslovi iz člana 84. Zakona o planiranju i izgradnji za utvrđivanje prava korišćenja na neizgrađenom ostalom gradskom građevinskom zemljištu u korist tužioca.

Iz činjenice da tužilac poseduje pravosnažno rešenje opštine Leskovac iz 1994. godine o odobravanju izgradnje na parceli na kojoj je kao korisnik unisano drugo lice, proizilazi da je u pitanju imovinsko-pravni spor čija zaštita

na putovanju na kojoj je kao korisnik upisan u agenciji, prebivao da je u pitanju imovinsko pravni spor čija zaštita može da se ostvaruje kod suda opšte nadležnosti.

Zbog iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbu kao neosnovanu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 8.2.1996. godine, U.br. 4545/04

Predsednik veća-sudija

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar

Jelena Tišma-Jovanović, s.r.

Za tačnost otpravka Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ